Інтоксикаційний синдром у практиці лікаря внутрішньої медицини

Галушко О.А.

Національна медична академія післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика, м. Київ, Україна

Обґрунтування. Інтоксикаційний синдром (ІС) – один із найпоширеніших у практиці лікаря, але його точні наукові обрисі дотепер не сформовані. Це зумовлено різноманітністю токсичних факторів, великим поліморфізмом симптомів, складною взаємодією між процесами токсинпродукції та детоксикації.

Мета. Охарактеризувати основні особливості ІС та його лікування.

Матеріали та методи. Аналіз літературних джерел із цього питання.

Результати та їх обговорення. Морфологічною основою ІС є субклітинна взаємодія між токсином і рецептором, а умовою формування – перевага надходження або утворення токсинів над їх елімінацією. Інтоксикації поділяють на екзогенні й ендогенні. Діагностичними критеріями екзогенних інтоксикацій є контакт постраждалого з речовиною, що спричинила інтоксикацію, та відповідне властивостям цієї речовини ураження органів. Екзогенні інтоксикації мають чітку клінічну картину, а найкращим способом лікування є введення специфічних антидотів або антитоксинів. Своєю чергою, ендогенний ІС опосередкований накопиченням бактерійних ендотоксинів, надлишкових кількостей фізіологічних продуктів метаболізму, біологічно активних речовин і медіаторів.

Природними шляхами детоксикації є метаболізм, екскреція й імунні механізми. Обов'язковим методом лікування й екзогенного, й ендогенного ІС є інфузійна детоксикація (ІДТ) із застосуванням значного водного навантаження кристалоїдами та багатокомпонентними препаратами. У більшості випадків об'єм інфузій має становити 25-35 мл/кг маси тіла. Серед вимог до ідеального препарату для детоксикації – забезпечення гіперволемії, покращення мікроциркуляції та реологічних властивостей крові, корекція електролітних порушень і розладів кислотно-лужного балансу, посилення діурезу та перистальтики. Усі ці ефекти властиві Реосорбілакту («Юрія-Фарм»). Загалом програма ІДТ може включати класичні та збалансовані кристалоїди (800-1500 мл), Реосорбілакт (600-800 мл), розчини спеціальної дії (100-200 мл), симптоматичні засоби. Оптимальна тривалість лікування Реосорбілактом становить 7 днів.

Висновки. 1. Точна наукова характеристика ІС дотепер відсутня. 2. Обов'язковим методом лікування екзогенного й ендогенного ІС є ІДТ. 3. Реосорбілакт є головною складовою ІДТ при будь-якому ІС, оскільки впливає на основні ланки патогенезу останнього.

Ключові слова: інтоксикаційний синдром, Реосорбілакт, збалансований інфузійний розчин.

Intoxication syndrome in the practice of internist

Halushko O.A.

Shupyk National Medical Academy of Postgraduate Education, Kyiv, Ukraine

Background. Intoxication syndrome (IS) is one of the most common syndromes in the medical practice, but its exact scientific outline has not yet been established. This is due to a variety of toxic factors, a large polymorphism of symptoms, and complex interactions between the processes of toxin production and detoxification.

Objective. To describe the main features of IS and its treatment.

Materials and methods. Analysis of literature sources on this issue.

Results and discussion. The morphological basis of IS is the subcellular interaction between the toxin and the receptor. IS develops if the toxins' entry or formation outweigh their elimination. Intoxications are divided into exogenous and endogenous. The diagnostic criteria for exogenous intoxications are the contact of the patient with the substance that caused the intoxication and the corresponding damage to the organs. Exogenous intoxications have a clear clinical picture, and the introduction of specific antidotes or antitoxins is the best treatment. In turn, endogenous IS is mediated by the accumulation of bacterial endotoxins, excess amounts of physiological metabolic products, biologically active

substances and mediators. Natural ways of detoxification include metabolism, excretion and immune mechanisms. Infusion detoxification (IDT) with a significant load by crystalloids and multicomponent drugs is a mandatory treatment for both exogenous and endogenous IP. In most cases, the volume of infusion should be 25-35 ml/kg body weight. Requirements for the ideal drug for detoxification include hypervolemia, improving microcirculation and rheological properties of blood, correction of electrolyte disorders and disorders of acid-base balance, increase of diuresis and peristalsis. All these effects are typical for Reosorbilact ("Yuria-Pharm"). In general, the IDT program may include classical and balanced crystalloids (800-1500 ml), Reosorbilact (600-800 ml), specialized solutions (100-200 ml), and symptomatic drugs. The optimal duration of treatment with Reosorbilact is 7 days.

Conclusions. 1. Exact scientific characteristics of IS are still missing. 2. IDT is the mandatory method of treatment of exogenous and endogenous IS. 3. Reosorbilact is the main component of IDT in any IP, as it affects the main links of the pathogenesis of the latter.

Key words: intoxication syndrome, Reosorbilact, balanced infusion solution.

Инттоксикационный синдром в практике врача внутренней медицины

Галушко А.А.

Национальная медицинская академия последипломного образования им. П.Л. Шупика, г. Киев, Украина

Обоснование. Интоксикационный синдром (ИС) – один из наиболее распространенных в практике врача, однако его точные научные очертания до сих пор не сформированы. Это обусловлено разнообразием токсических факторов, большим полиморфизмом симптомов, сложным взаимодействием между процессами токсинопродукции и детоксикации.

Цель. Охарактеризовать основные особенности ИС и его лечения.

Материалы и методы. Анализ литературных источников касательно данного вопроса.

Результаты и их обсуждение. Морфологической основой ИС является субклеточное взаимодействие между токсином и рецептором, а условием формирования – преимущество поступления или образования токсинов над их элиминацией. Интоксикации подразделяют на экзогенные и эндогенные. Диагностическими критериями экзогенных интоксикаций являются контакт пострадавшего с веществом, вызвавшим интоксикацию, и соответствующее свойствам этого вещества поражение органов. Экзогенные интоксикации имеют четкую клиническую картину, а лучшим способом лечения является введение специфических антидотов или антитоксинов. В свою очередь, эндогенный ИС опосредованный накоплением бактериальных эндотоксинов, избыточных количеств физиологических продуктов метаболизма, биологически активных веществ и медиаторов.

Естественными путями детоксикации является метаболизм, экскреция и иммунные механизмы. Обязательным методом лечения и экзогенного, и эндогенного ИС является инфузионная детоксикация (ИДТ) с применением значительной водной нагрузки кристаллоидами и многокомпонентными препаратами. В большинстве случаев объем инфузий должен составлять 25-35 мл/кг массы тела. Среди требований к идеальному препарату для детоксикации – обеспечение гиперволемии, улучшение микроциркуляции и реологических свойств крови, коррекция электролитных нарушений и расстройств кислотно-щелочного баланса, усиление диуреза и перистальтики. Все эти эффекты свойственны Реосорбилакту («Юрия-Фарм»). В общем программа ИДТ может включать классические и сбалансированные кристаллоиды (800-1500 мл), Реосорбилакт (600-800 мл), растворы специального действия (100-200 мл), симптоматические средства. Оптимальная продолжительность лечения Реосорбилактом составляет 7 дней.

Выводы. 1. Точная научная характеристика ИС до сих пор отсутствует. 2. Обязательным методом лечения экзогенного и эндогенного ИС является ИДТ. 3. Реосорбилакт является главной составляющей ИДТ при любом ИС, поскольку влияет на основные звенья патогенеза последнего.

Ключевые слова: интоксикационный синдром, Реосорбилакт, сбалансированный инфузионный раствор.